

Laikraksts iznāk trīs reizes nedēļā: otrdienās, ceturtdienās un sestdienās

UZVARAS CEĻŠ

Redakcija Līvānos, Rīgas ielā 33. Tālruni: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kapeikas

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes organs

№ 52 (1003)

Trešdien, 1957. g. 1. maijā

8. gads

LAI DZĪVO 1. MAIJS — darbaļaužu starptautiskās solidaritātes diena, visu zemju strādnieku brālības diena!

Visas pasaules darbaļaužu cīņas spēku skates diena

Sākot ar 1890. gadu, visas pasaules darbaļaudis ik gadus atzīmē Maija svētkus kā savu spēku skati cīņā pret kapitalismu, pret ekspluatāciju un politisko beztiesību kapitalisma un kolonialisma zemēs.

Ar katru gadu auga un aug visas pasaules darbaļaužu spēki un šodien tie sastāda ievērojamu varenību, cietoksni, pret kuru sabruk reakcijas melnie nodomi, vienalga kur tie neizpaustos pret darba tautu — Korejā, Polijā, Ungarijā vai kādās citās valstīs.

Arī šodien, 1. Maija dienā visas kapitalistiskajās zemēs darbaļaudis izies savās demonstrācijās ar prasībām uzlabot ekonomisko stāvokli un likvidēt politisko beztiesību, viņi pauž savu brālīgo solidaritāti ar Padomju Savienības tautu, visām tautas demokrātijas valstīm cīņā par socialisma uzcelšanu, par mieru visā pasaulē.

Padomju Savienības un visu tautas demokrātijas valstu darbaļaudis ies 1. Maija demonstrācijā, parādot savus spīdošos panākumus cīņā par socialisma uzcelšanu, tautas saimniecības un kultūras dzīves plaukumu.

Padomju tauta 1. Maija svētkus atzīmē lielas darba pacīlātības apstākļos, politiskās aktivitātes un radošas enerģijas apstākļos.

Daudz priecīgu pārdzīvojumu mūsu tautai deva 1956. gads, kad panākti vēl nepie dzīvotī lasniegumi rūpniecības un saimniecības atbilstībā. Ļoti lielu uzvaru atcīnīja neapgūto rajonu un

atmatu iekarotāji, kuri vairāk kā 45 miljonu hektaru platībā ieguva bagātas graudaugu kulturu ražas.

KPFSR un Moldāvijas PSR pirmrindas kolchozi un rajoni aicina visus mūsu zemes darbaļaudis strauji kāpināt lopkopības produktu: gaļas un piena ražošanu, lai pilnīgi nodrošinātu darbaļaudis ar nepieciešamajiem lauksaimniecības produktiem.

Pirmrindnieku iniciatīva ieguvusi plašu atbalstu visā mūsu Dzimtenē. Arī mūsu rajonā, izskatot socialistiskās sacensības līgumus, kolchozi „Nākotne”, Staļina vārdā nosauktais, Čapajeva vārdā nosauktais un citi uzņēmās paaugstinātas saistības. Mūsu Dzimtenes darbaļaužu vienotu gribu starptautiskajos jautājumos ved mūsu valdība un Komunistiskā partija un tā ir par mieru visā pasaulē, par mieru, starp visām tautām un valstīm. Reizē ar to mūsu

Dzimtenes tauta brīdina visus imperialistiskos kara kurinātājus, kas aizmirsuši vēsturiskos pagātnes notikumus — ja viņi mēģinās uzbrukt mūsu miermīlīgajai Dzimtenei, mūsu darbam, tad iznīcinošā kara uguns uzvelsies viņu galvām. Padomju Savienībai kopā ar visām socialistiskajām valstīm pietiks gribas un spēka atsist kara agresoru uzbrukumu un iznīcināt to.

Šodien mūsu plašās Dzimtenes darbaļaudis iziet savu spēku demonstrācijā ar aicinājumu:

Visu zemju darbaļaudis! Cīnieties par bruņojuma un bruņoto spēku samazināšanu, par starptautiskā saspīlējuma vājināšanu! Atmaskojiet provokatorus un kara kurinātājus!

Lai dzīvo Padomju Savienības Komunistiskā partija — padomju tautas lielais iedvesmojošais un vadošais spēks cīņā par komunisma uzcelšanu!

GODA SARAĶSTS

Ar Līvānu rajona izpildu komitejas un Latvijas KP Līvānu rajona komitejas biroja lēmumu

par godu 1. Maijam rajona GODA SARAĶSTĀ ierakstīti labākie rūpniecības uzņēmumu strādnieki un lauksaimniecības pirmrindnieki:

1. Grāveris Juris Staņislava d. — kūdras fabrikas „Līvāni” strādnieks, kūdras ieguves normu izpilda par 160—170 procentiem.

2. Škapars Jānis Josifa d. — Līvānu rajona rūpkombinata stikla pūtējs. Normu izpilda par 145 procentiem.

3. Kirilovs Grigorijs Ņikifora d. — remontu celtniecības kantora namdaris. Normu izpilda par 146 procentiem.

4. Larčenko Biruta Ernesta m. — Līvānu rajona slimnīcas ārste.

5. Bacāne Marija Jāzepa m. — Sutru 7-gadīgās skolas skolotāja.

6. Lielojure Anna Aleksandra m. — Staļina vārdā nosauktā kolchoza slaucēja. No 1. oktobra 1956. g. līdz 1. aprīlim 1957. gadā no katras govīs izslauca 1033 litri piena.

7. Kārklīņa Matilde Deglava m. — kolchoza „Zelta vārpa” putnkope. No katras vistas laikā no 1956. g. 1. oktobra līdz 1957. g. 1. aprīlim ieguva 43 olas.

8. Lōvāns Alberts Jēkaba d. — kolchoza „Nākotne” brigadieris.

9. Smans Staņislavs Antona d. — kolchoza „Draudzīgais maijs” līnu posminieks. No katra hektara ieguva 9,8 cnt linšķiedras.

10. Baklāne Monika Pētera m. — kolchoza „Gaisma” cūkkope. No 1956. g. 1. oktobra līdz 1957. g. 1. aprīlim no katras sivēnmātes ieguva 13 sivēnu.

11. Grugulis Pēteris Alberta d. — Līvānu MTS traktorists.

12. Usāns Bronislavs Jāņa d. — Līvānu spirta rūpnīcas henču vāritājs. Normu izpilda par 115 procentiem.

Rajonā pavasara sēja izvērsās masveidīgi

Kolchozā „Sarkanais karogs”

Šogad mums kolchozā jāapsēj pavisam 73 hektari ar graudaugiem un pākšaugiem. Pašlaik, izmantojot vislabvēlīgākos augsnes un laika apstākļus, abas kolchoza kompleksās brigades sekmīgi veic graudaugu sēju, bet cukurbietes jau iesētas 6 ha paredzētajā platībā. Jāatzīmē

1. kompleksās brigades laudis, kas šo darbu veica sekmīgi brigadiera b. Vārpsalīša vadībā.

Ar vasaras kviešiem un auzām jau apsēti 20 hektari. Sēja ar katru dienu izvērsās arvien vairāk. To pabeigsim ap 10. maiju. A. Brūvers, kolchoza agronoms

Kolchozā „Brīvais zemnieks”

Pirmā kompleksā brigadē apsējusi graudaugus jau vairāk kā 7 ha platībā. Sekmīgi rit arī cukurbietu sēja. Šajā brigadē apsēti jau 3,4 ha. Pavisam kolchozā ar vasarāja kultūrām apsēti jau vairāk kā 12 hektari. 1. kompleksā brigade vasarāju sēju beigs līdz 5. maijam, bet kolchozs plāno sēju beigt ap 10. maiju.

A. Bīrzāks

Sēju sākuši vairums kolchozu

Pavasara sējas darbi rajonā izvērsušies plašā frontē. Sēj graudaugus kolchozi „Nākotne”, Molotova un Maļenkova vārdā nosauktie, „Ziedošā vārpa”, „Padomju Latvija”. Cukurbietes Čapajeva vārdā nosauktais, „Zelta vārpa”, „Darbs”. Uzsākuši līnu sēju Kaļiņina vārdā nosauktā kolchoza linkopji.

Ar sēju kavēties nevar. Visus spēkus sējai!

V. Skujiņš

REPORTAŽA

Čapajeva vārdā nosauktajā kolchozā stāda kartupeļus

Pavasara saulē kūp kolchoza lauki. Kalst pavasara ūdeņu pārmirkušā augsne, bet te, lūk, pretī Jersikas pasta ēkai uzkalnē šodien daudz brigades cilvēku. Skan vāgu dzinēju uzmodinošie uzsaucieni, skan skaļas mēslojumu izvadātāju un kartupeļu dēstītāju balsis. Pavasara darba rosme izvērsās arvien vairāk. Kolchoza darbarūki šodien stāda pirmās kartupeļu vagas.

Taisnās rindās vāgu dzinēji A. Ostans un P. Butkans veido kartupeļu ligzdas. Aiz viņiem seko mēslu izkrafītāja M. Romanovska, R. Kartupeļa, J. Jaudzema, V. Makare un citas. Viens pie otra gulstas kartupeļu bum-

buļi sagatavotajās vagās. Tos veiksmīgi novieto stādītājas E. Antoneviča, R. Dimante, T. Eiduka, J. Melders, J. Jurgeviča un citas. Gala vārdu it kā visa kolektīva darbam saka piedēstīto vāgu aizarājs A. Penigs. Aiz viņa līdzenās vagās sairdinātais lauks slēpj sevī guldīto sēklu un ar savu svaigās augsnes īpatnējo smaržu it kā apliecina čaklo darbarūku centienus. Būs, būs bagāta raža rudenī. To arī apliecina kolchoza agronoms b. Pinkulis:

„Šogad te stādām „Priekulu” visagrīno” kartupeļu šķirni. 5 ha līdz vakaram būs veikti. Agri šogad stādām, agri arī novāksim ražu.

Ap Jāņiem to varēs pārdot valstij, būs arī lopbarība bekonam. Bet to mums šogad jānobaro pavisam 400 gabalu. Nežēlojam arī mēslojuma. Vairāk kā mēnesi atpakaļ sagatavojām organomineralmēsļu maisījumu (kūtsmēsli, kūdra, amonija sulfāts un superfosfāts). Uz vienu hektaru izlietojam tagad ap 12—15 tonnām kūtsmēsli, tikpat daudz kūdras un pa 100 kg amonija sulfāta un superfosfāta. Augsnē guldām tikai jarovizētus kartupeļus. Panākumiem jābūt!”

Un tie būs ne tikai šīs dienas darba rezultātā, bet katrā darbā, katrā vietā, kur vien pie darba ķersies čakli un negurstoši ļaudis. P. Jauja

Pilsētu un lauku darbaļaudis! Vairojiet savas pūles cīņā par socialistiskās ekonomikas un kultūras jaunu varenu kāpinājumu, par sestās piecades uzdevumu izpildi pirms termiņa!
(No PSKP CK Aicinājumiem 1957. g. 1. Maijā)

Cūkgaļas ražošanu palielinās gandrīz divas reizes

Maļenkova vārdā nosauktā kolchoza cūkkopji pagājušajā gadā nobaroja un nodeva valstij 73 cūkas, no kurām 62 bija bekona kondīcijas. Pavisam maļenkovieši uz 100 ha

aramzemes 1956. gadā deva 9 centnerus cūkgaļas.

Šogad kolchoza cūkkopji apņēmies nobarot 120 bekonu un dot pa 16 centneru cūkgaļas uz 100 ha aramzemes. Uz 25. aprīli jau dots 6,4 cnt uz 100 ha aramzemes.

Pašlaik kolchoza sivēnmāšu audzētājas Antonija Lazdāne un Bernadeta Mālniece no 18 sivēnmāšu pirmajiem metieniem jau ieguvušas 130 sivēnu. Šie sivēni visi saņemti februāra, marta un aprīļa mēnešos un nodrošina uzņemto saistību pārsniegšanu. No divām sivēnmātēm vēl nav saņemti sivēni.

Kolchoza divās kompleksajās brigādēs jau nobarošanā nolikti 37 bekonī.

Maļenkova vārdā nosauktā kolchoza cūkkopji 1. Maiju —

starptautiskos darbaļaužu svētkus un Lielās Oktobra revolūcijas 40. gadadienu sagaida ar jaunām darba uzvarām.

Attēlā: sivēnmāšu audzētājas A. Lazdāne un B. Mālniece.

APSPRIEŽ PIRMĀ CETURKŠŅA DARBA REZULTĀTUS RAJONA RŪPNIECĪBĀ

27. aprīlī partijas komitejas zālē pulcējās Līvānu rajona uzņēmumu un iestāžu vadītāji, lai apspriestu uzņēmumu darbību aizvadītajā laikā.

Ziņojumu par šo jautājumu sniedza rajona izpildu komitejas priekšsēdētāja vietnieks b. Jeromins.

Referents atzīmēja, ka rūpniecības uzņēmumi 1. kvartāla kopprodukcijas plānu izpildījuši godam un starptautiskos strādnieku solidaritātes svētkus — 1. Maiju sagaidījuši ar teicamiem panākumiem. Īpaši labi ir strādājuši kūdras fabrikas „Līvāni” ļaudis.

Arī citi uzņēmumi ir devuši produkciju virs plāna. Taču panākumi varēja būt vēl labāki un jo sevišķi produk-

cijas kvalitātes uzlabošanas ziņā.

Sanāksmē runāja vairāki rūpniecības uzņēmumu un iestāžu vadītāji. Pilsētas izpildu komitejas priekšsēdētājs b. Meirāns izteica asu kritiku uzņēmumu un iestāžu vadītājiem, ka netiek pienācīgi gādāts par skveriem un apstādījumiem.

Valsts bankas Līvānu nodaļas pārvaldniece b. Lāce aizrādīja uz to, ka daži uzņēmumi iegādājas nevajadzīgus materiālus, tie neiet apgrozībā un izlietotie līdzekļi ir iesaldēti.

Vairāki sanāksmes dalībnieki izteica pamatotu kritiku par rajona patērētāju biedrību. Biedrības valde siikti piegādā preces. Valdes priekšsēdētājs b. Antonovs

praktizē nepareizu virzienu attiecībā uz iedzīvotāju apgādi ar piena produktiem.

Runāja vēl spirta rūpnīcas direktors b. Greile, remontu un celtniecības kantora vadītājs b. Jepifanovs, kūdras fabrikas direktors b. Lavrins un vairāki citi biedri. Biedrs Lavrins visa kolektīva vārdā apņēmās ražot vairāk produkcijas un izvērst vēl spraigāku socialistisko sacensību.

Sanāksmē tika pieņemts lēmums, kas paredz vispusīgi uzlabot rūpniecības uzņēmumu izlaistās produkcijas kvalitāti un uzlikt par pienākumu vadošajiem darbiniekiem ne mirkli neaizmirst, ka, pirmkārt, jāgādā par strādniekiem, tieši par pašiem ražotājiem. A. Staris

Partijai un Padomju valdībai — paldies

Neraugoties uz dzelzs režīmu un smagajām represijām, mēs, vecie revolucionāri, cīnījāmies pret carisko iekārtu. Žandarmu un policistu draudi un represijas vēl vairāk nostiprināja un saliedēja mūsu spēkus.

Sen tas jau pagājis. Cik daudz panākumu guvuši šajā vēsturiski isajā laika posmā mūsu darbaļaudis!

Lepni tagad plīvo maija karogi, liksmas un svinīgas sejas ir padomju cilvēkiem, bet man klāt nāk vēl personīgs prieks. Šajās dienās man

piešķirta personalā pensija — paldies partijai un valdībai.

Lai dzīvo mūsu Komunistiskā partija, lai dzīvo lielā padomju tauta! Darīsim vēl stiprāku un bagātāku mūsu mīļoto Dzimteni!

I. Indriksons, revolucionārs

Bijušie pagrīdnieki stāsta

KĀDOS 1. MAIJA SVĒTKOS

1931. gada pavasaris, tāpat kā šogad, bija saulains un silts. Cik atceros, tad 1. Maija diena bija sevišķi skaista. Līvānos pie ugunsdzēsēju depo, kas toreiz bija uz kalna, kur tagad pilsētas tribīne, pulcējās daudz ļaužu, galvenokārt strādnieki un lielais vairums no Līvānu kūdras fabrikas.

Oficiali 1. Maija demonstrācijas nebija nolietotas, bet no pilsētas policistiem un aizsargiem varēja sagaidīt visu ko, tāpēc bijām piesardzīgi.

Es toreiz strādāju Līvānos, drēbnieku darbnīcā un sastāvēju strādnieku jaunatnes organizācijā. Šī organizācija un tāpat arī vairākas citas, kā, piemēram, „Sports un sargs” uz demonstrāciju izgāja organizēti. Vecāko strādnieku galvenie organizatori

toreiz bija tēvs un dēls Asmusi un daži citi uzņēmīgi strādnieki.

No ugunsdzēsēju depo devāmies pāri pilsētai uz tirgus laukumu, un katrs savā sirdī jutām, kam domāta šī demonstrācija un ka tās mērķis bija parādīt strādnieku spēku organizētus.

Daudz toreiz ļaužu sapulcējās uz tirgus laukuma un visi spiedās ap paaugstinājumu, no kura runāja socialdemokrātu pārstāvis no Rīgas. Uzvaru gan neatminos, bet runātājs bija labs. Vārdus viņš it kā nolasīja no sapulcējušos slepenām domām. Pie tam ar tādu māku, ka policistiem nebija kur pieķerties. Bet tad viņš aizskāra kādu netālu stāvošu policistu ar tuklu, sarkanu kā tomats

seju un diezgan iespaidīgu vēderiņu.

Cik atceros, tad viņš salīdzināja kādu vienkāršu strādnieku ar šo resnvēderi un teica, ka šo divu cilvēku izskats vien liecina par to, kāda starpība ir starp strādniekiem un bagātniekiem.

Nu, un no tā tad arī viss sākās.

Resnvēderainais policists kaut ko pačukstēja otram un spriežot pēc tā, cik ātri uz tirgus laukuma parādījās aizsargu jātnieku nodaļa, demonstrācijas izjaukšana bija gatavota jau iepriekš. Pie tam aizsargi bija apdzērušies un pilnos auļos metās iekšā cilvēkos. Atskanēja kliezieni un izcēlās vispārējs apjukums. Katrs metās uz savu pusi. Mēs, jaunieši, redzējām, ka

GATAVOSIMIES SALIDOJUMAM

Saulē un negaisā skarbā,
Uz priekšu, kur Dzimtene
sauc.

Gan kaujās, gan diženā
darbā

Ik Leņina jaunietis trauc!

Šos vārdus ar lielu sajūsmu visu mācību gadu izrunāja skolēni komjaunieši. Un kā gan nerunāt un nejušmot, jo salidojums vecāko klašu komjauniešiem tiek rīkots pirmo reizi. Tam gatavojoties tika izsludināts konkurss par „Labāko skolas komjaunatnes organizāciju”, izlaista stafete — dienasgrāmata un plaši izvērstas komjaunatnes organizāciju darbs skolās.

Kā tad noritēs rajona skolēnu komjauniešu salidojums?

Salidojumu rīko kopā Līvānu, Krustpils un Madonas rajonu skolu komjaunieši Madonā šā gada 19. un 20. maijā. Mūsu rajonu pārstāvēs 100 delegāti.

19. maija rītā automašīnās dosimies uz Madonu. Pulsten 12.00 Kulturas namā tiks atklāts salidojums, dziedāsim Demokratiskās jaunatnes himnu, pionieri apsveiks delegātus, apmainīsies darba pieredzē, apbalvos labākās komjaunatnes pirmorganizācijas. Tad kolektīvi apmeklēs Madonas muzeju, strādās fizisku darbu parkā, noliks vainagu

uz varoņu kapiem, vakarā — luga „Viņas draugi”, dejas un rotaļas. Nākamajā salidojuma dienā notiks sporta sacensības. Rajona delegātu vidū jābūt sportistiem, jo jāsastāda divas volejbola komandas (zēnu un meiteņu), 4×100 metru stafete zēniem un meitenēm. Lodes grūšanā, tāllecīšanā un augetlēšanā jāpieņem katrā disciplīnā 2 zēniem un 2 meitenēm. Pēcpusdienā — jauktā stafete, kurā skriešana, airēšana, riteņbraukšana, šaušana. Vakarā — uzvarētāju apbalvošana, draudzības karnevals. Mūsu rajona delegācijai jāpieņem tematiskās maskas „Tautu draudzība”. Maska nepieciešama katram delegātam.

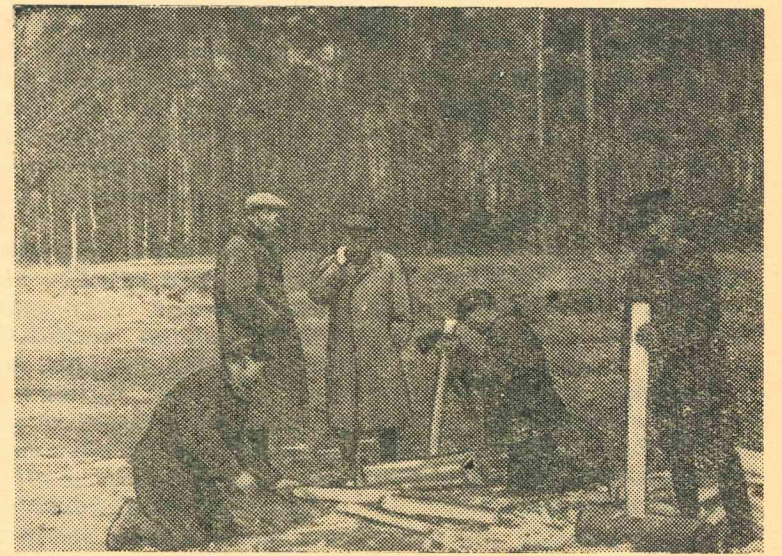
Par cik šāds pasākums notiek pirmo reizi, tad jādara viss, lai tas izdotos labi, ilgi paliktu delegātu atmiņā, sadraudzētu un tuvinātu tos.

Pēc rajonu salidojuma 10 delegāti pārstāvēs rajonu republikas salidojumā 5., 6. un 7. jūlijā Rīgā.

Līdz salidojumam atliek vairs nedaudz laika. Pastiepdzieties veikt to, kas vēl nav paveikts, lai salidojuma dienās godam varētu pārstāvēt savu rajonu.

Dz. Švirkste,
LĻKJS Līvānu RK skolu daļas
vadītāja

KOLCHOZA CELTNIKI

Attēlā: Čapajeva vārdā nosauktā kolchoza būvbrigāde sagatavo mietņus celtnu būvlaukumu nosprausšanai.

aizsargiem mīdīt sapulcējušos ar zirgiem nevar atļaut, bet ko gan daudz varējām pretoties ar kailām rokām pret satrakotajiem jātniekiem? Vienīgā izeja bija stāties pretī un tvert pie zirgu pavadām, pie tam sargoties dabūt belzienu ar pletni vai zobena maksti. Mūsu pretošanās ne daudz izdevās un ļaudis paspēja izklist. Vairāki bija nopietni sasisti un saplēsuši drēbes uz dzelodprātīm, kas toreiz iežogāja tirgus laukumu.

Tā mums toreiz beidzās 1. Maija demonstrācija, pie tam tas vēl nebija viss. Sākās izskaidrošanās, tiesāšana. Meklēja nekārtību cēloņus un vaininiekus. Patiesībā tur nebija ko meklēt, bet nevarēja jau tiesneši tiesāt paši sevi, tāpēc vainīgi palikām mēs. Strādnieki esot sākuši traucēt kārtību un aizsargi

bijuši spiesti iejaukties, lai it kā tevestu kārtību. Un visī, kurus tikai turēja kautvai aizdomās, dabūjām samaksāt prāvu soda naudu. Tāda, lūk, toreiz bija taisnība.

Atceroties, kā Maija svētkus atzīmējām toreiz, šodien liekas desmitreiz vieglāk elpot. Vēl krāšņāki šķiet Maija svētki šodien, kad demonstrācijā iziet miljoniem brīvu darbaļaužu, varens spēks, kura priekšā jānodreb kara kurinātājiem, kapitalistiem, visiem tiem, kas cenšas apspiest brīvās tautas.

Tāpēc gribas teikt, lai šodien 1. Maija demonstrācija kļūst vēl varenāks iedvesmotājs uz jaunām darba uzvarām, sagaidot Lielās Oktobra revolūcijas 40. gadadienu, revolūcijas, kas atnesusi brīvību arī latviešu tautai.

I. Kalvāns

Redaktore H. JEROFEJEVA